

zaujímavosti • informácie • otázky • slobodná kritika • blogy • móda • šport

Prečo Trainspotting áno???

„Jednu eutanáziu a tamtoho jupíka.“

Operácia „Barbarossa“

Južná Kórea očami mladých ľudí

KHL 2013

Obsah čísla

1

Niekoľko slov na úvod

5

Viva Mexico!

6

Južná Kórea očami mladých ľudí

7

Pre Slovan sa už play-off začalo

8

II. svetová vojna z iného pohľadu „Operácia Barbarossa“

9

Trainspotting

10

Módne trendy jeseň 2013

11

„Jednu eutanáziu a tamtoho jupíka.“

12

Výroky slávnych filozofov

13

Fotosút'áž o zaujímavé ceny

Vážení študenti,

Každý z Vás má mnohé záujmy, počúva hudbu, ktorej dospelí nerozumejú, má svoj štýl obliekania, myslenia, vymykajúci sa predstavám konzervatívnym starým mamám.... Ale každý z Vás je práve preto jedinečný. I keď nemáte ešte voličské právo, nenapĺňate vek ktorým označujeme vek dospelosti... i napriek tomu máte mnoho výborných nápadov a postrehov.

Tento časopis Vám otvára priestor na slobodný prejav názorov na život okolo Vás, postrehov z vášho okolia, kritiky spoločnosti, alebo spoločenstva v ktorom žijete. Máte možnosť pre uverejnenie komentárov toho, čo sa Vám páči a s čím nesúhlasíte. Taktiež máte otvorenú „arénu“ pre množstvo odporúčení (automobily, šport, recepty, film, kniha, oblečenie...). Vaše príspevky nebudú podliehať žiadnej cenzúre a budú uverejnené v tej podobe, v akej ich pošlete. Jediná korektúra sa bude vzťahovať na pravopis.

Takže ak máte pocit, že Vás nikto nepočúva a nikto neprejavuje o Váš názor záujem, časopis Vám umožní podeliť sa s rovnakými pocitmi aké zdieľa mnoho mladých ľudí...

Máte možnosť prejaviť svoje postrehy i formou fotodokumentácie. Ak sa Vám podarí v škole, alebo v okolí urobiť dobrý záber, pošlite nám ho do súťaže. Vecné ceny budú získavané od mnohých spoločnosti. Konečná veľká cena bude pripravená pre víťaza najlepšieho záberu školského roku 2013 /2014

Neobmedzená oblasť kritiky Vám umožňuje poukázať na to, čo považujete za nesprávne. Avšak nezabúdajte, že súčasťou kritiky je i návrh konkrétneho konštruktívneho riešenia. Musíte uznať, že tých, čo kritizujú je nespočetné množstvo. Prísť s dobrým nápadom nemusí byť iba výsadou dospelých. Ukážte, že máte dosť odvahy a vedomosti na to, aby ste dokázali konkurovať názormi celému svetu.

Časopis čaká na príspevky a výborné podnety

S úctou

Katarína Dubravická

P.S. Výsadou dokonalého dospelého človeka je prejav bez vulgarizmov a urážok... Tie totiž dokáže každý úbožiak!

Viva México! *Nech žije Mexiko!*

Na Súkromné Slovanské Gymnázium som prvý krát prišiel pred vyše ôsmimi rokmi. Moji dlhoroční spolužiaci majú už odmaturované a porozchádzali sa na univerzity. Ja som však stále tu medzi vami a úprimne, som tomu aj rád. Dôvod prečo ešte nechodím na univerzitné prednášky a nepočítam si kredity je, že minulý školský rok som si dal malú pauzu a odišiel som na študentský výmenný pobyt (*Rotary Youth Exchange Program*) do ďalekej cudziny.

Približne od mojich štrnástich rokov som si veľmi prial zažiť na vlastnej koži skúsenosť, o ktorej som vtedy iba počúval od starších kamarátov. Skúsenosť života v zahraničí. Ďaleko od ulíc, ktoré poznám naspamäť, od jazyka, ktorému rozumiem, od kultúry, na ktorú som zvyknutý. No a keď som mal sedemnášť, môj sen začal naberať reálne kontúry. Najprv som chcel ísť do Spojených Štátov, Kanady či Austrálie tak ako väčšina mladých Slovákov, ktorí majú ambíciu vydať sa na skusy za more, ale potom sa mi naskytila príležitosť, akú bežne stredoškolač nedostane. Mohol som sa vydať do Latinskej Ameriky. Najprv som si povedal, že si zo mňa asi strieľajú. Veď taká šialenosť by ma predtým ani len nenapadla. Ale napokon som si to premyslel a povedal som si, že veď prečo nie?

A tak som 10. augusta 2012 pristál na Aeropuerto Internacional de Benito Juárez v meste, ktoré sa v nasledujúcom roku stalo mojim druhým domovom, v meste nekonečných rozmerov kde žije 25 miliónov ľudí, v hlavnom meste Mexika, v Mexico City. Toto mesto je naozaj fascinujúce svojou úžasnou rozmanitosťou. Nájdeme tu krásnu historickú architektúru, ktorú priniesli španielski kolonizátori ale aj supermoderné budovy ako napríklad najvyšší mrakodrap Latinskej Ameriky, nezničiteľnú vežu Torre Mayor, ktorá je postavená tak, aby odolala aj silným zemetraseniam, na ktoré sú Mexičania zvyknutí. Je to mesto plné zelene a miest na prechádzku, ale aj plné áut, smogu a žalostnej dopravnej zápchy, oproti ktorej je ranná cesta z Podunajských Biskupíc do centra Bratislavy iba „čajičkom“. Mexico City je taktiež plné bohatstva, drahých obchodov a luxusných víl, ale zároveň aj plné chudoby. Toto mesto je naozaj fascinujúce svojou úžasnou rozmanitosťou. Hlavné mesto Aztéckych potomkov skutočne miluje život a všetky jeho pôžitky. Kultúra tu je veľmi cenenou záležitosťou. Darma by ste preto hľadali niekde na svete viac múzeí než práve tu. Aj hudobníci sem vždy prichádzajú s obrovskou radosťou, lebo mexické publikum je naozaj jedno z najvd'áčnejších na svete.

Keď som bol na koncertoch kde bolo okolo 70 000 ľudí, tak sa mi to iba potvrdilo. Zážitok na celý život...

Mexiko má naozaj veľmi veľa čo ponúknuť, ale aj tak si myslím, že najväčším bohatstvom tejto krajiny sú práve samotní ľudia. A len aby som na úvod predišiel nejakým omylom spôsobeným stereotypnými predstavami... Nie, všetci Mexičania nie sú malí a tuční, nenosia sombrero a nesedia pod kaktusom. Ani ja totižto nehrám na fujare a do školy nechodím v detviaskom kroji...

Z vlastnej skúsenosti hovorím, Mexičania sú famózni. Sú usmievaví, mimoriadne priateľskí, veselí, veľmi spoločenský a vedia sa tešiť zo života. Radi vás pozvú k sebe domov a povedia vám: „Môj dom je aj tvoj dom.“. To je úžasné nie?

Mne najmilší ľudia, ktorých som v Mexiku stretol sú ľudia, u ktorých som býval. Teda moja hosťovská rodina. Nikdy ma neprenasledoval strach výmenných študentov zvaný „homesick“, alebo teda „smútok za domovom“, lebo ja som bol v podstate od prvého dňa doma. Pre moju host rodinu som bol ako ich vlastný syn. Na začiatku mi všetko poukazovali a povysvetľovali, našli pre mňa školu vynikajúcej úrovne, ktorú mi platili a mohol som na ňu celý rok chodiť. Pomohli mi so španielčinou, s ktorou to na začiatku nebolo až také jednoduché, ale naučiť sa komunikovať v cudzom jazyku bola iba otázka niekoľkých týždňov. Keď išli na dovolenku, zobrali ma so sebou, keď boli Vianoce, strávil som ich s celou ich rodinou.

Dcéra tejto rodiny bola v rovnakom čase taktiež na výmennom pobyte, v Nemecku. Tam sa o ňu starala jedna nemecká rodina rovnakým spôsobom ako sa v Mexiku starali o mňa. Takže koľko ma to stálo? Nič. Moja hosťovská rodina to robila zadarmo a dobrovoľne.

Ja osobne pochádzam z rodiny s rozvedenými rodičmi čo už dnes nie je nijaká výnimka, však? Bývať v kompletnej rodine bol preto pre mňa obrovský dar a veľa som sa vďaka tomu naučil. Aj po tejto stránke som mal veľké šťastie.

Škola v Mexiku... Musím sa priznať, že pred mojim odchodom som neočakával, že práve v Mexiku nájdem nejakú výbornú vzdelávaciu inštitúciu. No... presný opak sa stal skutočnosťou. Chodil som na súkromnú strednú školu vynikajúcej úrovne. Najviac sa mi páčil práve vzťah profesorov a študentov. Bol veľmi otvorený, priateľský a úprimný. S učiteľmi sme si tykali, vídali sme sa aj mimo školy a predsa si udržali svoju prirodzenú autoritu, ktorú si u svojich žiakov získali vďaka svojim pedagogickým, ale aj ľudským kvalitám. Za celý rok tam profesor na nikoho zo svojich študentov nezakričal. Zrejme to považovali za príliš primitívne riešenie nejakej konfliktnej situácie.

Výborné vzťahy som si vybudoval aj s mojimi spolužiakmi. Po skončení školského roka sa moji spolužiaci vydali do Európy na v Mexiku veľmi populárny pomaturitný „Eurotrip“ no a tri dni strávili aj v Prahe, kam som za nimi z Bratislavy prišiel a celý víkend som im robil „tourist- guide“. Myslím si, že to naše priateľstvo ešte viac utužilo. Bolo krásne stretnúť mojich mexických priateľov tento krát v mojej domovine.

Keď som bol už ten rok v Mexiku, tak som sa rozhodol, že si ho aj poriadne pozriem. Len tak pre predstavu, Mexico má dva milióny štvorcových kilometrov (Slovensko má asi 50 000), takže to čo som stihol za rok navštíviť bol celkom dobrý výkon a aj kus šťastia. Mexiko je krajina úžasne rozmanitej prírody. Sever je plný púští a kaktusov a v centre poblíž hlavného mesta sa nachádzajú lesy nad ktorými sa týči večne zasnežený vrchol slávnej sopky Popocatepetl. Keď ste v pralese kde je asi 45 stupňov, padne vhod zaplávať si pri krásnych vodopádoch no a keď prvý krát uvidíte pravú karibskú pláž s azúrovým morom a bielym pieskom tak onemiete od úžasu. (Teda aspoň ja som onemel.). Starí Májovia sa asi pomýlili pri svojej predpovedi o konci sveta, alebo sme si ju iba my zle vyložili, každopádne „good for me“ lebo som si vďaka tomu mohol precestovať celé južné Mexiko na výlete

nazvanom príhodne- Ruta Maya, kde samozrejme viac ako tisíc ročné Májske pyramídy nesmeli chýbať.

Zaplával som si so žralokmi aj s delfínmi vo vodnom parku Xcaret, ktorý sa nachádza na juhu, blízko slávneho letoviska Cancún no a pri meste La Paz v Dolnej Kalifornii som aj napriek varovaniu kapitána lode šnorchloval s divokými tuleňmi. To je pocit, keď také obrovské zviera pláva na otvorenom mori tak blízko vás, že neviete či ho máte skúsiť dotknúť, alebo radšej o život „kraulovať“ späť ku lodi. Áno mal som veľké šťastie, že som mohol tak veľa cestovať, ale pravda je žil som na mieste, ktoré ma bavilo a býval som s ľuďmi, ktorých som miloval. To bolo zo všetkého najdôležitejšie. Som veľmi vďačný organizácii Rotary International za to, že mi dali šancu vycestovať do zahraničia a som veľmi šťastný, že to bolo práve Mexico. To čo som sa tam naučil, mi už nikto nemôže vziať. Zmenili mi život a za to im ďakujem.

Určite takúto skúsenosť odporúčam každému, koho to láka. Mexico je naozaj fantázia v pohybe a odporúčam ho navštíviť, ale ak vás to ťahá inam, určite sa nájde cesta ako to dosiahnuť. Chceli by ste sa vydať do Kanady, do Japonska, do Thajska či do Brazílie? Ak cítite, že by ste to chceli zažiť, tak si za tým snom vytrvalo choďte. No a buďte si istý, že ak si čítate tento článok, tak už poznáte minimálne jedného človeka, ktorý vám s tým s radosťou pomôže a vysvetlí čo je treba. Viete kde ma nájdete.

Južná Kórea očami mladých ľudí

(젊은이들의 눈으로 본 대한민국)

Všetci ste už určite počuli o Severnej Kórey. Počuli ste však niekedy niečo o Južnej Kórey? Ak si myslíte, že je tam podobný režim ako v Severnej časti, tak ste na omyle. V tomto článku by som Vám rada priblížila túto krajinu.

Južná Kórea, oficiálnym názvom Kórejská Republika, je štát, ktorého režimom je demokracia. Na čele štátu stojí prezident a takisto aj vláda. O Južnú Kóreu sa prevažne zaujímajú práve mladí ľudia, ktorí často krát v nej nachádzajú niečo, čo inde nemohli. Ide hlavne o ich hudbu, módu, ich rôzne zvyky, keďže spadajú do ázijského svetadielu.

Ako sa vôbec kórejská hudba začala vyvíjať? Tak v prvom rade, do tejto krajiny zavítal misionár Henry Appenzeller z Ameriky roku 1885. V krajine učil angličtinu, aby sa deti mohli zdokonaľovať. A tak začal vplyv zo západu, ktorý tu bol vždy. Južná Kórea má veľmi späté vzťahy s Amerikou, keďže práve Amerika si osvojila túto časť Kórejského polostrova a nastolila postupom času demokraciu. Študentov v Kórei začala zaujímať americká hudba. Čo sa týka kórejskej samostatnej hudby, tak jej názov niesol „trot“, čo vlastne znamená tradičná, evanjelická hudbu. Postupom času sa začal vytvárať samostatný štýl kórejskej hudby a prvými speváčkami, ktoré takisto mali aj úspech mimo rodnej zeme (vo Vietname a USA) boli The Kim Sisters. Začali vznikať hippy a balad folky. Avšak novodobá kórejská hudba sa začala vyvíjať v 90-tych rokoch 20. storočia. Vtedy začali vznikať aj veľké spoločnosti, ktoré zastrešujú aj dnešné hviezdy. Medzi veľkú trojku sa zaraďujú spoločnosti YG Entertainment, SM Entertainment a JYP Entertainment.

Takisto ako je Amerika známa Hollywoodom, tento prúd štýlu, ktorý odštartovali Kórejčania zase nesie názov Hallyu Wave a hudobný štýl sa volá K-pop (Kórejský pop). Čo je však veľmi zaujímavé, hoci hudba nesie v sebe názov žánru pop, v skutočnosti sa ich hudba skladá z mnohých ďalších žánrov. K-pop je vlastne akoby miešanina všetkých možných žánrov a to je to iné na hudbe. V tomto štýle využívajú napríklad rock, hip hop, R&B, elektronické prvky a rôzne iné. Rozdiely medzi Americkou a Kórejskou hudbou sú dosť vnímateľné. V tejto brandži sa idoly snažia prekvapiť a urobiť šťastnými snád' všetkých fanúšikov, koľkých sa len dá. Naozaj im záleží na fanúšikoch, veď bez nich by neboli nikým. Avšak okrem tých fanúšikov, ktorí si držia zo zásady od nich určitý odstup, sa nájdu

Big Bang na MTV Ema 2011

medzi nimi aj takí, ktorí svojim idolom ubližujú, prenasledujú ich. Pre nich je to prejav ich lásky k nim. Často krátkrát robia bláznivé veci. A takýto fanúšikovia nesú svoj vlastný názov a tým je „sasaeng fanúšukovia“.

Na čo chcem upriamiť pozornosť je taktiež o terajších úspechoch kórejských hviezd v Európe a ako inak, aj v USA. Napríklad taká veľmi známa skupina **Big Bang**, ktorá pôsobí už 7 rokov vyhrala v roku 2011 cenu „The Worldwide Act“ na MTV Ema a minuloročné vysielanie medzi výhercami sa objavil taktiež aj PSY, ktorý vyhral cenu „The Best Video“ so svojou známou skladbou, ktorá preletela skutočne celým svetom a to „Gangnam Style“. Taktiež dievčenská skupina 2NE1 napríklad spolupracovala s americkým spevákom will.i.am-om.

Skupina 2NE1

A aby som nezabudla pripomenúť, kórejská kultúra, alebo teda záujem o ňu a hlavne hudbu a ich odlišný štýl, majú aj slovenskí občania a taktiež aj ich susedia Česká Republika. Dá sa to vidieť hlavne z rôznych súťaží, ktoré sú určené na to, aby sa dievčatá, alebo aj chlapci, mohli vďaka výhre v súťaži dostať do Kórey. Napríklad taká veľmi známa, preslávená z roku 2012, skupina O.M.G vyhrali cenu v Czech Hallyu Wave v Prahe, a vlastne

výherca, teda tanečná skupina, ktorá aj spievala, sa dostala do Kórey, kde súťažili s ostatnými súťažiacimi z rôznych kútov sveta a tam tiež mali možnosť vyhrať prvú cenu. Takže úspešná tanečná skupina zložená z českých a slovenských dievčat (niektoré avšak pôvodom vietnamského), ktoré vyhrali 1. miesto v tejto súťaži, súťaž, v ktorej sa mohla každá takto ľubovoľne vytvorená skupina prezentovať ako dokáže tancovať a spievať na kórejské piesne podľa ich pôvodných choreografií, sa tým pádom dostali do Južnej Kórey a práve O.M.G boli tie, ktoré úplne vyhrali celú súťaž. Vyhrali skoro 7000 eur a pravdepodobne aj iné ocenenia. Avšak asi najväčším zážitkom bolo, keď tieto dievčatá mali možnosť stretnúť sa aj s idolmi, dať im svoj darček, alebo poprípade sa s nimi odfotiť a takisto vystupovať na javisku, kde sa prezentovali aj ich obľúbené skupiny. Môžete vidieť, že o jej záujem skutočne stúpa a zaujíma aj ľudí žijúcich na Slovensku.

Avšak o Kórey sa dá dozvedieť omnoho viac informácií a ak Vás zaujíma aj niečo na viac, môžete sa na mňa pokojne obrátiť.

Skupina Infinite

Pre Slovan sa už play-off začalo

V čase, keď píšem tento článok, je už Slovan na svojom druhom tohtosezónnom tripe. V rámci sibírskej misie privíta hviezdami menej nabité mužstvá, ktoré ale budú hrať o to srdnatejšie. To v spojení s najdlhším tripom v sezóne a už „okukanou“ defenzívnou taktikou Slovana môže pre bratislavské mužstvo znamenať iba jedno: A to, že v prípade malého bodového zisku sa strata na mužstvá druhého sledu, bojujúce o 7. resp. 8. miesto v konferencii zaručujúce play-off posunie len do roviny teórií.

Ako sme si mohli všimnúť v minulej sezóne, alebo na začiatku ročníka 13/14, keď sa belasí ujali vedenia až po siedmych zápasoch a to paradoxne proti kvalitnému mužstvu. Ak Bars Kazaň, tak to nebude nič jednoduché lebo práve herný prejav takýchto mužstiev robí Slovanu väčší problém, ako elitné KHL celky. Slovan už má nôž na krku, akútne potrebuje body inak sa vidina play-off, teda splnenie cieľa ktoré si vedenie klubu pompézne pred sezónou určilo, vzdiali do nedohľadna...

Proti Sibiru Novosibirsk, kde pôsobí aj náš Kristián Kudroč, ale aj iní kvalitní legionári ako Jonas Enlund prípadne Jori Lehterä, Metallurgu Novokuzneck, kde v minulosti hral Brent Sopel alebo Randy Robitaille, Amuru Chabarovsk s bodovým démonom Jakubom Petružálkom a nováčikovi, Admiralu Vladivostok to bude náročný výjazd, ktorý pri neexistencii lídra, strelca Janusa vo forme a šírky kádra (únava) môže byť zároveň trip, ktorý začne Slovanu prípravu na ďalšiu sezónu, lebo jediné o čo

OKTÓBER

Utorok 1. októbra: Amur Chabarovsk - HC Slovan Bratislava (10.00)

Štvrtok 3. októbra: Vladivostok Admiral - HC Slovan Bratislava (11.00)

Streda 9. októbra: HC Slovan Bratislava - Metallurg Magnitogorsk (19.00)

Piatok 11. októbra: HC Slovan Bratislava - Salavat Julajev Ufa (19.00)

Nedeľa 13. októbra: HC Slovan Bratislava - Traktor Čeljabinsk (17.00)

Utorok 15. októbra: HC Slovan Bratislava - HC Lev Praha (19.00)

Štvrtok 17. októbra: HC Slovan Bratislava - Dinamo Riga (19.00)

Pondelok 21. októbra: HC Slovan Bratislava - CSKA Moskva (19.00)

Sobota 26. októbra: Severstal Čerepovec - HC Slovan Bratislava (15.00)

Pondelok 28. októbra: Lokomotiv Jaroslavl' - HC Slovan Bratislava (16.00)

Streda 30. októbra: Atlant Mytišč'i - HC Slovan Bratislava (16.30)

m **Slovan má druhý najťažší káder v KHL, na čele je nováčik ligy Medveščak Záhreb.**

II. svetová vojna z iného pohľadu „Operácia Barbarossa“

Na hodinách dejepisu sme sa naučili o II. svetovej vojne základné informácie a jej priebeh. Teda, vieme kedy začala a skončila, ako prebiehali boje, kto bol víťazom a kto porazeným... Ale nebol čas na podrobnosti. Preto by som chcel sériou článkov priblížiť niektoré udalosti, operácie a plány, ktoré jednotlivé zúčastnené strany a armády podnikali. Jednou z mnohých armádnych plánov bola i operácia, ktorá sa zapísala pod názvom „Operácia Barbarossa“.

23. augusta 1939 bola medzi Nemeckom a Sovietskym zväzom podpísaná zmluva o neútočení (alebo „Pakt Ribbentrop – Molotov“). Stalin pozoroval tak ako ostatné krajiny v okolí Nemecka jeho neustále prípravy a vyzbrojovanie. Obával sa útoku a preto si chcel zabezpečiť, že Hitler nezaútočí na jeho krajinu. Ale Hitler svoj sľub o neútočení nedodrжал.

Dňa 18.12.1940 Hitler podpísal rozkaz číslo 21 známy ako „Plán Barbarossa“. Boli zostavené štyri tankové skupiny: Erich Hepper, Ewald von Kleist, Heinz Wilhelm Guderian, Hermann Hoth – stred príkaz DORNVD. V okolí hraníc ZSSR Hitler držal 190 divízií, ktoré boli rozdelené do skupín: sever, stred a juh.

190 divízií	skupina Sever –	Leningrad	34 – 21 Tanky
	skupina Stred –	Moskva	36 – 26 Lietadlá
	skupina Juh –	Kyjev, Donbas	57 – 45 Divízie

Stalin bol varovaný mnohými tajnými správami o tom, že Nemci zaútočia. Neveril im a stále sa spoliehal na pakt o neútočení, ktorý bol medzi oboma krajinami podpísaný. 21. júna 1940 prípravy na vojnu boli na nemeckej strane v plnom prúde. Rozkazy, krutosť a ničenie.... Sovietsky zväz sa na útok nijako nepripravoval. Stalin neveril v možný útok. Jeden deň pred vpádom do krajiny, informoval pohraničné jednotky o pláne prepadnutia ZSSR nemecký dezertér, komunista Alfréd Liskow. Zajatca onedlho sovietske orgány na Stalinov príkaz zlikvidovali. Prvý prekročili hranice jednotky (komandá 800 Branderbur) – začali obsadzovať mosty cez rieku, lietadlá boli už vo vzduchu a s východom slnka sa začala vojna.

Stalin až pod nátlakom generálneho štábu vyhlásil vojenskú pohotovosť. Stále však veril, že ide iba o provokáciu. Informácia však prišla k bojovým jednotkám neskoro. Preto sovietska armáda na útok nebola pripravená.

22. Júna 1941 nacistické Nemecko so svojimi spojencami napadlo Sovietsky zväz. 4:15 sa dali do pohybu pozemné jednotky. Prekročili rieku Západný Bug a dobyli Kodenský most – tým fakticky vstúpili na územie ZSSR. Nemci nemali žiadne podstatné problémy s odporom Červenej armády. Toho času mali Nemci kvalitnejšiu techniku. I tak vojnu prehrali...

Trainspotting

Hlavným hrdinom príbehu je mladý asociál Renton, ktorý sa aj spolu so svojimi edinburgskými kamarátmi rozhodne bojovať proti súčasnej konzumnej spoločnosti tak, že klasické problémy s prácou, hypotékou, vzťahmi a rodinou vymení za jeden... zohnať si heroin. Zo začiatku sa mu tento feťácky lifestyle páči, ale ako vždy sa aj tento krát ukáže že „drogy jsou špatné“ a jeho aj celú jeho partičku zomelie skutočný život.

Renton je teda nútený začleniť sa do spoločnosti a byť ako všetci. Film je ideálny pre všetkých, ktorí bojujú s podobným problémom začleniť sa a odmietajú klasický naprogramovaný život človeka z firemnou fabiou zaparkovanou pred žltým domom v Kvetoslavove. Klasický život ženy čakajúcej na svojho muža z večerou. Film okrem hlbokkej pointy ponúka aj množstvo vtipných dialógov a celý dej je sprevádzaný Rentonovými monológmi. Film je napísaný na námiet knihy Trainspotting od Irvina Welsha. Scenár napísal John Hodge. Režiroval ho Danny Boyle a Rentona si zahral Ewan McGregor.

Módne trendy jeseň 2013

Myslím si že móda je hlavne pre dievčatá takže by som začala s nimi. No dievčatá, my sme sa pozerali všade kade, a vlastne ako sme si všimli vlastne nám prišli nové farby do módy, a tie farby sú: Kedy inokedy sa bordová tak vehementne tlačí do módy ak nie na jeseň? Tmavá červená či vínová, to sú tie pravé odtiene, ktoré každého dokážu počas chladných dní "trendovo zahriať". Tieto farby sa objavili v kolekciách, značiek: Giambattista Valli, Yves Saint Laurent, Christian Dior, Roccobarocco, Gianfranco Ferre či L'Wren Scott, a to už je priveľa módnych odporúčaní na to, aby ste tieto farby obišli. Sila tejto farby je práve v tom, že odzrkadľuje tmavosť chladných mesiacov, a predsa nie je

celkom čierna. Môžeš ju tak kombinovať, ako ťa to napadne a spolu s ďalšími tmavými farbami rozhodne nebudeš vyzeráť nudne. Bordová sa dokáže prevteliť do jasnejšej i tmavšej podoby, závisí od toho, s čím ju skombinujete. Ladí s každou neutrálnou farbou, krásne vynikne pri béžovej. V kombinácii s jasnejšími odtieňmi vytvára jesenný look. Pri týchto farbách prišli zase do módy romantické šaty, (vlastne celá jeseň je tento rok romantická...(ak ste si všimli)). A tým myslím čipkované šaty. Mne sa to strašne páči, neviem ako ste na tom vy. Alebo! Teraz sa nosia aj sukne, hlavne kockované. Síce je to pekné ale keď ne máš rada zimu tak si radšej vyber niečo také v čom nezmrzneš. A ani nevieme čo ktomu máme ešte dodať, vlastne sa nosí všetko len tie nové farby sú vlastne také, že by si o tom určite mala vedieť!! Veľká zmena sa stala ohľadom make upu. Na oči žiadne tvrdé farby. Teraz móda dáva tomu že pery by mali mať silné farby. Červené a tie "berry" farby. (Tým myslíme vínová, višňová, čučoriedková atď.) Takže baby na oči špirála a hnedé odtiene hlavne, ale cat eyeliner vždy ostane v móde, takže k tým hnedým farbám v pohode pridávajte tú čiernu linku. Chalani u vás farby tiež sú tie isté jak u dievčat, len podľa mňa tie sukne a šaty vynechajte zo šatníka. Ale inak pre vás teraz akurát košele, a rifle. Neviem čo by som pre vás vedela navrhnúť. A make up nepotrebuje!:)

Jesenné farby

**NIEKEDY MENEJ
JE VIAC 😊**

„Jednu eutanáziu a tamtoho jupíka.“

Je to tu. September. Jednoznačne najdepresívnejší mesiac v roku. Temnota, ktorú prináša by sa dala merať s tou v pondelok ráno na autobusovej zastávke vo veternej apokalypse. Možno si hovoríte že to nie je až také zlé, veď je ešte teplo a podobné chlácholivé kecy... omyl. Je to ešte horšie. Akoby nestačilo že sme sa museli zrieknuť letnej slobody, dlhého vyspávania, teplých letných večerov v kruhu známych a ich psov a vymeniť ich za nekonečné sedenie v škole, sa tento rok rozhodla nukleárna zima prísť o čosi skôr.

Áno, možno svieti slnko, ale to je len tak, proforma. Vlastne sa nám tým vysmieva. Pripomína nám leto. Časy kedy sme sa nemali chuť spontánne zasamovraždiť plastovou vidličkou. Časy, ktoré sme trávili s kým sme chceli a ako sme chceli. Časy kedy sme sa neriadili zvončením (v našom prípade Enriqueom Iglesiasom , zvučkou z Pata a Mata alebo podobnou pacošinou). Časy dávno minulé. Časy z ktorých by sme mali vytriezvieť a vrátiť sa do reality. Ale ako? Púšťať si hudbu tak silno že nám rozleptá mozgy sťa toulén? Obrátiť sa na vieru? Obedovať niekoho bohom a tancovať okolo neho šamanské tanečky? Alebo.. sa zatnúť a povedať si že tento ročník spravím? Že to dám? Že nie som úplná Iveta Bartošová? Asi áno... Asi to tak spravím. A vy by ste mali tiež.

Koniec koncov čo nám iné ostáva...

*„Žijeme svoje životy vo fiktívnej skutočnosti
slov jedného dlhého príbehu...“*

K. Marx

*„Smrť sa nás netýka. pretože dokiaľ žijeme,
smrť nie je. A keď príde, nie sme to už my.“*

Epikuros

*„Nedostatok statočnosti je zbabelosť,
prehrnaná statočnosť je hlúpy risk.“*

Aristoteles

*„Nikdy nemôžeme dosiahnuť bezpečnej
znanosti niečoho, čo sa s ňou stále mení.“*

Platon

1

2

3

5

4

Fotosúťaž

Cenu do súťaže venovala spoločnosť IMPA Bratislava, a.s.

IMPA

***"Čo sa skrýva za nami a to čo leží pred
nami, sú malé veci v porovnaní s tým čo
je v nás."***

Ralph Waldo Emerson

Príspevok poskytla: Dáša Sedláková

Gaudium SSG č.1 9/2013

IMPA Bratislava, a.s.

*Dealer roka
2012*

*Dealer roka
2011*

